

samme, nemlig, at de Børn, der i Skolen trænge til Mad, kunne blive bispiste. Men først efter at jeg har hørt af Ordføreren for Forslagsstillerne, at det egentlig er Meningen at faa Skolebespisningen gjort obligatorisk, kan jeg forstaa Lovforslaget, thi i Forvejen syntes jeg, det gik alt for vidt, idet det jo vilde koste alt for meget at faa de Børn bispiste, der virkelig trænge dertil ude omkring ved Landets Skoler. Det maa, jo erindres, at mange af disse Skoler ligge spredte, og at man skal have oprettet Skolekøkkener og have nogen til at bestyre disse Køkkener, selv om der kun er 1 eller 2 Børn, der skulle bispises. Men skal det være obligatorisk, kan jeg forstaa, at Forslaget er formet, som det er, at Bespisningen skal tages op i alle Skoler. Men det kan vist ikke være Meningen at gaa til det nu, det vilde heller ikke være gennemførligt, idet det vilde medføre alt for uhyre Bekostninger for Kommunerne i Øjeblikket. Det kunde tænkes, at man kunde overkomme det i de store Bykommuner, hvor Foranstaltningen kunde gennemføres mere samlet, men i Landkommunerne, hvor Skolerne ligge spredte, lader det sig ikke gøre.

Derimod kan, det være rigtigt, hvad der ogsaa er fremhævet fra flere Sider, at der bliver arbejdet videre i Udvalget for at se, om man kan finde en Løsning for virkelig at komme de Børn til Hjælp, som trænge til Bespisning. Her kunde det jo navnlig have Betydning — som ogsaa paapeget af et æret Medlem —, hvis man kunde nøjes med at give Børnene Smørrebrød i Stedet for varm Mad, thi derved vilde man allerede komme Spørgsmaalets Løsning en Del nærmere. Men, som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men vil ogsaa anbefale at overveje Sagen nærmere i et Udvalg, thi som Forslaget foreligger, kan det ikke løse dette Spørgsmaal, uden naar det er Meningen at gaa til en obligatorisk Skolebespisning over det hele, og det bør ikke være Meningen. Med disse faa Ord vil ogsaa jeg anbefale Sagen til nærmere Overvejelse i et Udvalg, for at vi mulig kunne naa en Løsning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stævning): Det ærede Medlem for Ribe Amts, 4de Valgkreds (L. Rasmussen) mente, at det var noget nyt, man havde faaet at vide nu, at Skolebespisningen skulde være obligatorisk. Det er i hvert Fald ikke nyere, end at det samme blev sagt i Fjor,

at det skulde være obligatorisk i den Forstand, at alle de, der trænge til en saadan Bespisning, kunne faa Adgang til den, og dette stemmer med Forslagets Ordlyd og de Udtalelser, der ere fremsatte derom.

Det ærede Medlem sagde, at Forslaget efter hans Mening baade gik for vidt og var for lidt omfattende. Det ærede Medlem mente, at de Børn, der sultede i Skolen, jo ogsaa sultede paa de Dage, de ikke gik i Skole, og i Tiden førend de kom i Skole. Det er naturligvis rigtigt nok, og vi ville være det ærede Medlem i høj Grad taknemmelige, hvis han vil være med til at udstrække denne Bespisning ogsaa til de Dage, da de ikke gaa i Skole, og til de Børn, som endnu ikke gaa i Skole. Det ville vi naturligvis hellere have end det, der nu er Tilfældet, hvor det kun er paa visse Dage og i en vis Alder, at Børnene faa Mad. Men vi tro, at vi foreløbig kunne gøre det Skridt, her er foreslaaet, saa meget mere som dette, at man giver Børnene Mad paa de Dage, de gaa i Skole, medfører en mindre Udgift for Hjemmene, idet de ikke tære paa Familiens almindelige Budget, saaledes at de smaa Børn, der endnu ikke gaa i Skole, antagelig kunne faa mere Mad, end de ellers vilde kunne faa. Ogsaa den Omstændighed, at smaa Børn, der endnu ikke gaa i Skole, spise mindre, vil antagelig gøre det lettere for Forældrene at skaffe Mad til dem, medens de større Børn, der ere i stærk Opvækst, som Følge deraf kræve en rigeligere Ernæring.

Det ærede Medlem fremkom med den Indvending, som ogsaa har været fremme i Udvalget i Fjor, at varm Mad ikke var Børns Yndlingsspise. Det kan gerne være, der er jo mange Ting, som ikke ere Børns Yndlingsretter, men derfor faa de dem alligevel, naar Forældrene mene, at det er bedst for dem. De faa f. Eks. Grønkaal og Ærter, der anses for at være en god Spise for Børnene, men som disse ikke altid synes om. I den private Husholdning tages der jo ikke Hensyn til dette, men til, hvad der er gavnligt for Børnene, og det forekommer mig, at den Tankegang ogsaa maa udstrækkes til Skolebespisningen, for saa vidt Skolerne skulle beskæftige sig med den Sag. Der er neppe Tvivl om, at varm Mad vil kunne anses for at være det bedste. Varm Mad har forskellige gode Egenskaber ud over dette at mætte. I de kolde Vintermaaneder, især naar Børnene skulle gaa lange Veje til Skolen, vil varm Mad udøve en ganske anderledes god Virkning end et